

не менш важливою, є необхідність організації навчання вітчизняних фахівців у сфері кібербезпеки у відповідних європейських інституціях метою перейняття позитивного досвіду останніх.

Список використаних джерел

1. Співробітництво Україна – ЄС – НАТО з протидії гібридним загрозам у кіберсфері. *Центр глобалістики «Стратегія XXI»*. URL: <https://www.kas.de/documents/270026/4625039/UA+Ukraine+-+EU+-+NATO+cooperation+to+counter+hybrid+threats+in+cyber+sphere.pdf>
2. Петровський О. М., Лівчук С. Ю. Національний університет водного господарства та природокористування. *«Молодий вчений»*. 2019. № 12.1(76.1). С. 55–59. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2019/12.1/13.pdf>
3. Европейский опыт создания эффективной системы кибербезопасности. URL: <http://cybersafetyunit.com/evro-peyskiy-opyit-sozdaniya-effektivnoy-sistemyi-kiberbezopasnosti/>

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри Харитонов Р. Ф.

ШПАК МАРТИНА АНДРІЙВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРАВОВІ СТАНДАРТИ: ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОГО ВИЗНАЧЕННЯ ТА ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ В УКРАЇНІ

Актуальність даного питання полягає у тому, що у зв'язку з проєвропейським вектором розвитку України, постає питання оновлення та реформування національного законодавства до стандартів ЄС, саме тому дослідження проблем юридичного визначення та імплементації в Україні європейських правових стандартів є вкрай актуальним на сьогоднішній день.

Європейські правові стандарти – у контексті даного питання, це система елементів, які включають в себе загальні принципи права та основоположні цінності ЄС, що стосуються прав та свобод людини, докільля, економічних питань тощо [1].

Імплементація – здійснення, виконання державою міжнародно-правових норм, шляхом їх впровадження та затвердження, як національних законів та підзаконних актів.

Розглядаючи проблеми юридичного визначення європейських правових стандартів, перш за все варто зазначити, що головною проблемою юридичного визначення є саме використання значення терміну «європейські правові стандарти»:

1. Як зазначає Марина Хаустова: «Визначаючи європейський правовий стандарт як окрему категорію норм європейського права, необхідно зауважити, що цей термін вживається, як у широкому значенні, так і в більш вузькому» [2].

2. Таким чином у широкому значенні термін передбачає саме систему таких елементів, як загальні принципи ЄС і «спільні цінності» ЄС, тобто права та свободи людини, довкілля, принципи адміністративного права, місцевого самоврядування тощо.

3. А у вузькому значенні, європейські правові стандарти мають специфічний зміст і не збігаються із поняттям «правовий стандарт», наприклад стандарти в технічній сфері, які ухвалюються Європейським комітетом стандартизації.

Іншою проблемою юридичного визначення європейських правових стандартів є велика кількість міжнародно-правових актів:

1. Так, до списку міжнародно правових актів, що представляють європейські правові стандарти, можуть бути віднесені «Загальна декларація прав людини і громадянина», статутні договори ЄС, «Хартія основних прав Європейського Союзу», рішення ЄСПЛ, «Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод», Європейська соціальна хартія, Європейська конвенція про громадянство, Конвенція про захист прав і гідності людини у зв'язку із застосуванням біології та медицини, Європейська конвенція про боротьбу з тероризмом, Рамкова конвенція про захист національних меншин, Європейська конвенція про передачу відповідальності за біженців

2. Основною проблемою юридичного визначення великої кількості міжнародно правових актів є те, що важко зрозуміти, які з цих актів можна вважати стандартами, а які ні. Оскільки правові стандарти можуть міститися і в нормах регіональних міжнародно-правових актах.

Аналізуючи шляхи вирішення проблем юридичного визначення, варто зазначити, що вирішенням таких проблем є 1) введення терміну європейські правові стандарти в доктрину теорії держави та права; 2) створення єдиного списку міжнародно-правових актів, норми яких є стандартами у сфері права.

Розглядаючи проблеми імплементації європейських правових стандартів в Україні, першою варто зазначити прецедентна практика ЄСПЛ, оскільки Європейський суд з прав людини використовує правовий прецедент, а українські національні суди використовують нормативно-правовий акт, як основне джерело права, то виникає фактична складність в трансформації європейських правових стандартів в законодавчу базу України.

Другою проблемою імплементації європейських правових стандартів в Україні є захист прав інтелектуальної власності.

Так, в Угоді про асоціацію між Україною та ЄС року визначається курс на захист прав інтелектуальної власності, однак на сьогоднішній день у звіті Європейської Комісії про охорону та захист інтелектуальної власності у третіх країнах за 2018 рік зроблено висновок про те, що піратство і підробки залишаються важливими проблемами України, відсутні ефективні процедури та законодавчі норми щодо знищення підроблених товарів.

Наступною проблемою імплементації європейських правових стандартів в Україні є корупція. Знову ж таки, Угода про асоціацію між Україною та ЄС передбачає протидію корупції в країні, а за словами Н.В. Пильгуна: «високий рівень корупції на всіх рівнях і щаблях державного і суспільного життя та відсутність політичної волі у його зменшенні стає проблемою втілення передових європейських цінностей в Україні» [3].

Іншою проблемою імплементації європейських правових стандартів в Україні є податки. Як зазначає О.Б. Чорномаз: «Для імплементації європейського законодавства Україні необхідні такі реформи як податкова реформа. Головний акцент – суттєве спрощення адміністрування податків, відмова від застосування системи авансових податкових платежів, зниження фіскального тиску на фонд заробітної плати» [4].

Останньою, але не менш важливою проблемою імплементації європейських правових стандартів в Україні є застарілість та недієвість певних норм чинного законодавства:

1. На думку М. Оніщука: «На сьогоднішній день деякі норми Основного Закону України залишаються переважно декларативними» [1].

2. А як зазначає О.Б. Чорномаз: «Актуальною проблемою є недосконалість, а подеколи й суперечливість нормативно-правових актів, що негативно впливає на процес реалізації прав і виконання обов'язків усіма суб'єктами суспільних відносин в Україні та призводить до необхідності дерегуляційної реформи» [4].

Отже, підсумовуючи усе вищевказане, варто зазначити та наголосити на тому, що такий термін як «європейські правові стандарти» є досить широким, оскільки охоплює як вузьке, так і більш широке значення, що є наріжним каменем дискусій з питань юридичного визначення цього терміну, що в свою чергу ніяким чином не сприяє вирішенню цілої низки проблем імплементації цих стандартів в Україні.

Список використаних джерел

1. Пильгун Н. В., Рошук М. В. Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини і громадянина в контексті функціонування принципу верховенства права в Україні. *Науковий вісник Ужгородського*

- національного університету. Сер. : Право. 2014. Вип. 26. С. 40–43. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2014_26_10
2. Чорномаз О. Б. Проблеми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія : Юридичні науки. 2016. № 845. С. 188–192. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2016_845_31
 3. Радь В. М. Європейські правові стандарти у правовій системі України. Науково-практична Інтернет-конференція. URL: https://legalactivity.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1570%3A130417-14&catid=178%3A1-022017&Itemid=222&lang=ru
 4. Хаустова М. Г. Імплементация європейських правових стандартів у правову систему України. *Актуальні проблеми сучасного міжнародного права* : зб. наук. ст. за матеріалами І Харк. міжнар.-прав. читань, присвяч. пам'яті проф. М. В. Яновського і В. С. Семенова, Харків, 27 листоп. 2015 р. : у 2 ч. Харків, 2015. Ч. 1. С. 166–172.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри Харитонов Р. Ф.